

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, П-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Б. Вътков

при участието на секретаря Валя Г. Пенова
като разгледа докладваното от Иван Б. Вътков Гражданско дело № 20231450100274 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе в предвид следното:

Делото е образувано по искова молба от З. Л. М., ЕГН ***** от с. Б., обл. против „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, Бенч Марк Бизнес Център, с която ищцата моли съда да приеме за установено в отношенията между страните, че ищцата нито в качеството си на физическо лице, нито в качеството си на xxxxxxxx г. О. не дължи, поради погасяване по давност на „Електрохолд продажби“ АД сумите по издаден изпълнителен лист на 10.10.2011 г. въз основа на издадена заповед за изпълнение № 340/31.08.2011 г. по ч. гр. дело № 648/2011 г. на РС Оряхово, влязла в законна сила, ведно с лихви и разноски, предмет на изпълнение по изп. дело, с район на действие ОС Враца, рег. № 723, както следва: сумата 2680.46 лв. представляваща стойността на доставена и незаплатена ел. енергия за периода от 01.07.2010 г. – 23.02.2011 г., мораторна лихва в размер на 181.30 лв. за периода 21.08.2010 г. – 15.08.2015 г. ведно със законната лихва върху главницата считано от 31.08.2011 г., както и сумата 135.54 лв. разноски в заповедното производство – такса и адв. възнаграждение, сумата от 316.54 лв. неолихваема сума, сумата от 3128.87 лв. лихви, сумата 5.20 лв. разноски, сумата от 273 лв. разноски по изп. дело и сумата 626.03 лв. начислена такса по т. 26 от ЗЧСИ. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който ответника оспорва иска.

Правната квалификация на претендираните права е чл. 124 вр. с чл. 439 ал. 2 ГПК.

Събрани са писмени доказателства. Приложено е изп. дело с район на действие ОС Враца.

Съдът, с оглед събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

В исковата молба се твърди, а и не се оспорва от страните, че срещу ищеца в качеството му на едноличен търговец е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 340/31.08.2011 г. по ч. гр. дело № 648/2011 г. на Оряховски районен съд, която е влязла в законна сила и въз основа на нея е издаден изпълнителен лист от 10.10.2021 г. Въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 650/2012 г. по описа на ЧСИ Георги Борисов, рег. № 722 с район на действие ОС Враца. Твърди се, че по това дело не са извършвани никакви изпълнителни действия и с постановление от 25.10.2016 г. ЧСИ Георги Борисов е прекратил изпълнителното дело на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК и е върнат изпълнителния лист на вискателя. Горното е отразено на гърба на изпълнителния лист, съдържащ се в приложеното изпълнително дело в заверено копие. Твърди се още, че след прекратяване на горното изпълнително дело до 2023 г. срещу ищеца не са предприемани изпълнителни действия. През месец февруари 2023 г. е образувано приложеното в заверено копие изпълнително дело г. на ЧСИ М.Н. с рег. № 723, с район на действие РС Враца. По горното изпълнително дело ищцата е получила съобщение за заплащане на сумите по изпълнителния лист. Твърди в молбата, че не дължи в полза на вискателя по приложеното изпълнително дело № 118/2023 г. посочените суми в заповедта за изпълнение и изпълнителния лист. Позовава се на изтекла погасителна давност по смисъла на чл. 117 ал. 2 ЗЗД.

Не се оспорва обстоятелството че ответника „Електрохолд продажби“ АД гр. София е правопреемник на „ЧЕЗ Електро България“ АД.

Предвид така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 439 ал. 2 от ГПК предвижда възможност за

длъжника по изпълнително дело в исков процес срещу вискателя да установи, че поради факти, осъществени след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, вземането му е престанало да съществува.

Ищецът твърди, че те са се погасили, поради изтичане на давностен срок съгласно чл. 110 и следващите от ЗЗД.

За уважаване на предявения иск, в тежест на ищеца е да установи, че след влизане в сила на изпълнителното основание, в което е обективизирано спорното вземане, е изтекъл срокът, предвиден в ЗЗД за погасяването му.

В случая изпълнителното основание е такова по чл. 404 т. 1 от ГПК – заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК. Съдебното производство по чл. 410 и следващите от ГПК до издаването на заповедта за изпълнение протича, като едностранно и безспорно. След издаването на заповедта и връчването и на длъжника, последният има възможност в срока по чл. 414 ал. 2 от ГПК да оспори вземането, обективизирано в нея, без да излага съображенията си за това. В тази си част производството е двустранно и спорно. Затова след изтичането на срока по чл. 414 ал. 2 от ГПК, възраженията на длъжника срещу вземането се преклудират. Издадената заповед за изпълнение влиза в сила и с обвързваща страните сила установява, че обективизираното в нея вземане, индивидуализирано по основание и размер, съществува към момента на изтичане на срока по чл. 414 ал. 2 от ГПК.

Така установеното вземане може да се оспорва само по реда на чл. 424 от ГПК при наличие на новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които не са могли бъдат известни до изтичане на срока за възражение и по реда на чл. 439 от ГПК - въз основа на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Затова издадената и влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по своите последици се приравнява на съдебно решение, с което е установено вземането, по смисъла на чл. 117 ал. 2 от ЗЗД и срокът, с изтичането, на който признатото с нея вземане се погасява, е пет години.

Спорен между страните е въпросът изтекъл ли е към момента на приключване на съдебното дирене по настоящото дело, предвиденият в чл.

117 ал. 2 от 33Д погасителен давностен срок, като ответникът основава възраженията си на липсата на изпълнителни действия по двете образувани изпълнителни дела, и на изтеклия давностен срок между прекратяване на първото, и образуването на второто.

Началният момент на срока по чл. 117 ал. 2 от 33Д е влизането в сила на изпълнителното основание, в което е обективизирано вземането. С оглед доказателствата по делото, за такъв следва да се приеме, моментът на издаване на изпълнителния лист – 10.10.2011 г.

Съгласно чл. 116 от 33Д давностният срок прекъсва: с признаване на вземането от длъжника; с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство; с предприемане на действия за принудително изпълнение.

Основанията за прекъсване на погасителната давност са изчерпателно изброени и съгласно чл. 117 ал. 1 от 33Д от настъпването им започва да тече нова давност.

В т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ВКС по тълкувателно дело № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС са дадени разяснения относно нормата на чл. 116 б. "в" от 33Д, а именно кои действия, извършени в хода на изпълнителното производство прекъсват давността. Това са всички валидни изпълнителни действия в рамките на определен изпълнителен способ независимо дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ, като например: насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Изрично е посочено, че не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила

разпределение и др.

Изпълнително дело №650/2012 г. е прекратено на 25.10.2016 г., поради перемпция, и от тогава започва да тече петгодишна давност, която е изтекла на 25.10.2021 г. Не се твърди от страните по това изп. дело да са предприемани никакви изпълнителни действия, които биха прекъснали давността, а и това е без значение в конкретния случай.

Изпълнително дело № 118/2023 г. по описа на ЧСИ М.Н. е образувано на 06.02.2023 г. – след изтичане на давностния срок за погасяване на вземането. Затова, евентуално извършени /а това не се твърди от ответника/ по това изпълнително дело действия не могат да прекъсват давността.

По горните съображения, съдът намира предявеният иск за основателен, и следва да се уважи.

На ищеца се следват и направените деловодни разноси в размер на 1304 лв. Неоснователно е възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед цената на иска и разпоредбата на чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адв. възнаграждения, минималното адвокатско възнаграждение при цена на иска в размер на 7346.64 лв. е 1034 лв., а заплатеното от ищеца адв. възнаграждение е 1017 лв., което е малко под минимума по наредбата.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД ЕИК 175133827, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, Бенч Марк Бизнес Център, че З. Л. М., ЕГН ***** от с. Б., обл. нито в качеството си на физическо лице, нито в качеството си на xxxxxxxx г. О. не дължи на „Електрохолд продажби“ АД сумите по издаден изпълнителен лист на 10.10.2011 г. въз основа на издадена заповед за изпълнение № 340/31.08.2011 г. по ч. гр. дело № 648/2011 г. на РС Оряхово, влязла в законна сила, ведно с лихви и разноси, предмет на изпълнение по изп. дело, с район на действие ОС Враца, рег. № 723, както следва: сумата 2680.46 лв. представляваща стойността на доставена и незаплатена ел. енергия за периода от 01.07.2010 г. – 23.02.2011 г., мораторна лихва в размер на 181.30 лв. за периода 21.08.2010

г. – 15.08.2015 г. ведно със законната лихва върху главницата считано от 31.08.2011 г., както и сумата 135.54 лв. разноси в заповедното производство – такса и адв. възнаграждение, сумата от 316.54 лв. неолихваема сума, сумата от 3128.87 лв. лихви, сумата 5.20 лв. разноси, сумата от 273 лв. разноси по изп. дело и сумата 626.03 лв. начислена такса по т. 26 от ЗЧСИ, поради погасяването им по давност, на основание чл. 117 ал. 2 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД ЕИК 175133827 гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, Бенч Марк Бизнес Център, да заплати на З. Л. М., ЕГН ***** от с. Б., обл. направените деловодни разноси в размер на 1304 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____